از گوشه و کنار

بسیج دانشجویی خواستار شد؛

روشن شدن ماجرای انفجار آزمایشگاه دانشگاه تهران

عصر پنجشنبه ۱۰ مهرماه، در یکی از آزمایشگاه‌های دانشکده فنی دانشگاه تهران، تعویض کپسول گاز هیدروژن منجر به بروز حادثه و آتش‌سوزی شد که در پی آن یکی از دانشجویان مقطع کارشناسی ارشد دانشگاه به نام «محمدامین کلاته» فوت و دو دانشجوی دیگر دچار مصدومیت شدند. در همین راستا، بسیج دانشجویی در توئیتی خواستار محکومیت مقصران انفجار آزمایشگاه دانشگاه تهران شد. در این توئیت آمده است: «با نهایت تاثر و تاسف، درگذشت جناب محمدامین کلاته، دانشجوی دانشگاه تهران را تسلیت عرض می‌نماییم. از آنجاکه خاستگاه جنبش دانشجویی، دانشجو و دانشگاه است؛ بسیج دانشجویی دانشگاه تهران این موضوع را از مسائل مهم خود می‌داند و خواستار روشن شدن ماجرا و محکومیت مقصران حادثه‌ی آزمایشگاه دکتر نیلی است.»

معاون رئیس جمهور:

خانواده همه شهدای جنگ ۱۲ روزه تحت حمایت بنیاد شهید قرار گرفتند

رئیس بنیاد شهید و امور ایثارگران گفت: تمامی خانواده‌های شهدای جنگ تحمیلی دوازده روزه احراز هویت و تحت حمایت بنیاد شهید قرار گرفته‌اند و خدمات قانونی به آن‌ها ارائه می‌شود. به گزارش ایلنا، سعید اوحدی افزود: هیچ خانواده شهیدی نداریم که در هتل مستقر باشد. اگر خانواده‌ای با مشکلات جدی مواجه است، باید به بنیاد شهید مراجعه کند. دولت و سازمان برنامه و بودجه نیز به آسیب‌دیدگان کمک خواهند کرد.

علت: «خستگی و خواب‌آلودگی راننده»

دست‌کم چهار کشته در سقوط مرگبار اتوبوس در جاده فیروزکوه

صبح دیروز، جمعه، سقوط یک اتوبوس مسافربری به دره در جاده فیروزکوه دست‌کم منجر به کشته شدن ۴ سرنشین آن شد. شاهین فتحی، مدیرعامل جمعیت هلال‌احمر استان تهران اعلام کرد این حادثه حدود ساعت ۸ صبح مقابل مجتمع «دهکده سیب‌لند» در جاده امین‌اباد فیروزکوه رخ داده است. احمد کرمی‌اسد، رئیس پلیس راه راهور فراجا، «خستگی و خواب‌آلودگی راننده» را احتمال اصلی واژگونی این اتوبوس دانست. بنابر گزارش اورژانس استان تهران، تاکنون مرگ چهار نفر در محل حادثه تأیید شده است و دست‌کم ۲۰ مصدوم هم نجات یافته‌اند اما عملیات امداد هنوز ادامه دارد. حال چند نفر از مصدومان وخیم گزارش شده است.

مرکز تحقیقات راه و شهرسازی:

زلزله زواره ارتباطی با گسل قم زفره ندارد

ایسنا نوشت: مدیر بخش زلزله و مخاطرات مرکز تحقیقات راه و شهرسازی، گفت: زلزله ۵.۳ ریشتری زواره در بامداد روز جمعه با فاصله ۲۴۷ کیلومتری از تهران رخ داده و خسارتی نداشته است. علی بیت‌اللهی افزود: این زمین‌لرزه در عمق ۱۰ کیلومتری و نزدیک به چند شهر دیگر استان اصفهان ثبت شده است. وی تاکید کرد که مکان وقوع این زلزله هیچ ارتباطی با گسل قم‌زفره ندارد. او همچنین به وجود ابهام در شناسایی گسل مسبب این زمین‌لرزه اشاره کرد و گفت: بر اساس تحقیقات، گسل کوه مهدیه در جنوب رومرکز زلزله نیز ممکن است در این حادثه نقش داشته باشد. وی خاطرنشان کرد: از زمان وقوع زلزله، شش پس‌لرزه با بزرگی بالای ۲.۵ در منطقه ثبت شده است و در ۱۹ سال اخیر، ۳۳۱ زلزله با بزرگای ۲.۵ و بالاتر در این منطقه به ثبت رسیده که نشان‌دهنده لرزه‌خیزی آن است.

مدیرعامل مترو تهران خبر داد:

دستفروشان مترو شناسنامه‌دار شدند

مدیرعامل مترو تهران، از اقدامات چندمرحله‌ای برای ساماندهی دستفروشان در ایستگاه‌های مترو خبر داد. به گزارش ایسنا، مسعود لطفی تاکید کرد که تمامی دستفروشان شناسنامه‌دار شده‌اند و تعهد داده‌اند که دیگر در مترو فعالیت نکنند. وی افزود: اتباع خارجی به‌طور کامل از فعالیت در مترو منع شده‌اند. لطفی همچنین بر نقش شهروندان و رسانه‌ها در فرهنگ‌سازی و جلوگیری از خرید از دستفروشان تاکید کرد تا فضای مترو بهبود یابد و از اقتصاد غیررسمی جلوگیری شود.

یک مسئول انتظامی مطرح کرد:

ورود قاچاق داروهای کمیاب از مجاری غیرقانونی

رئیس پلیس امنیت اقتصادی فراجا گفت: داروهای قاچاق عمدتاً از مجاری غیرقانونی به ویژه در استان‌های مرکزی مانند تهران، اصفهان و مشهد وارد کشور می‌شوند. سردار حسین رحیمی قاچاق دارو افزود: کشفیات ما این را نشان می‌دهد که متأسفانه بخشی از این داروها در اختیار بعضی مراکز توزیع دارو قرار گرفته است و به صورت غیرقانونی به دست آنها رسیده است. وی همچنین به وجود قاچاق معکوس دارو اشاره و اعلام کرد که در شش ماه نخست سال ۱۴۰۴، بیش از ۹۹ میلیون قلم دارو کشف شده است. این آمار نشان‌دهنده افزایش قابل توجه قاچاق کالاهای پزشکی و سلامت‌محور است.

نصف زندانیان مهریه کشور در ۵ استان

رئیس هیئت مدیره ستاد دیه کشور گفت: حدود نیمی از زندانیان مهریه کشور در پنج استان تهران، فارس، خراسان رضوی، اصفهان و مازندران نگهداری می‌شوند. تسنیم نوشت: سیداسدالله جولایی گفت: بر اساس آمار، استان تهران با ۳۴۵ زندانی، فارس با ۳۴۳ زندانی و خراسان رضوی با ۱۸۹ زندانی، بالاترین آمار را در این زمینه دارند. وی اعلام کرد که حمایت از زندانیان مهریه در اولویت این ستاد نیست و تنها در شرایط خاص به آن‌ها تسهیلاتی ارائه می‌شود. همچنین، آزادی زندانیان مهریه می‌تواند به حمایت از خانواده‌های آن‌ها کمک کند، زیرا بسیاری از این زندانیان دارای فرزند هستند.

کارشناس راهنمایی و رانندگی با انتقاد از عدم نظارت دانشگاه بر سرویس دانشجویان «سرخه»:

هیچ وجدانی پاسخگوی اپیدمی بی‌مسئولیتی در کشور نیست

فاجعه‌ای تلخ در هشتم مهرماه ۱۴۰۴، جاده سمنان-سرخه را سرخ کرد؛ اتوبوس حامل دانشجویان دختر پیراپزشکی پس از برخورد با تریلی واژگون شد و جان دو دانشجو را گرفت و ۱۲ نفر دیگر را مصدوم ساخت. این حادثه دردناک، نه یک اتفاق تصادفی، بلکه نتیجه مستقیم نادیده گرفتن هشدارهای مکرر دانشجویان درباره کیفیت پایین سرویس‌های حمل‌ونقل دانشگاهی بود. در پی این واقعه، علاوه بر بازداشت راننده به دلیل خواب‌آلودگی، سه مسئول دانشگاه نیز عزل شدند تا ابعاد قصور سیستمی در این تراژدی روشن شود. این واقعه، یادآور چرخه معیوب بی‌مسئولیتی است که سلامت دانشجویان را در اولویت‌های نظارتی قرار نداده است.

به گزارش گروه شهرنوشت «توسعه ایرانی»، هشتم مهر ۱۴۰۴؛ آفتاب پاییزی بر جاده سمنان به سرخه می‌تابد، اما این طلوع، نویدبخش روزی عادی برای دانشجویان پیراپزشکی دانشگاه علوم پزشکی سمنان نیست. اتوبوس حامل این دانشجویان، در مسیر بازگشت از دانشگاه، پس از برخورد با یک تریلی که پیش از آن دچار حادثه شده بود، از جاده منحرف شده و صحنه‌ای دلخراش را رقم می‌زند. این حادثه تلخ، که منجر به جان باختن دو دانشجو و مصدومیت تعدادی دیگر شد، بار دیگر انگشت اتهام را به سمت وضعیت نامناسب سرویس‌های حمل‌ونقل دانشجویی نشانه رفت؛ حادثه دلخراش اتوبوس دانشجویان پیراپزشکی در جاده سمنان، نه یک اتفاق ناگهانی و غیرمنتظره، بلکه نتیجه تلخ نادیده گرفتن هشدارهای مکرر و بی‌توجهی به وضعیت ایمنی سرویس‌های حمل‌ونقل دانشجویی بود. تصاویر منتشر شده از محل حادثه، اوضاع اسفناک اتوبوس و تریلی درهم‌پیچیده را به نمایش می‌گذارد و وجدان هر بیننده‌ای را به چالش می‌کشد. این تصاویر، تنها بازتابی از فاجعه‌ای است که می‌توانست با اندکی تدبیر و مسئولیت‌پذیری، از وقوع آن جلوگیری شود. روز هشتم مهر ۱۴۰۴، روزی تلخ برای خانواده‌ها، دانشگاه و جامعه علمی کشور بود.

سرهنگ سیدهادی هاشمی در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی»: در بحث نظارت بر ایمنی وسایل نقلیه، به وضوح مشخص است که مسئولیت اولیه بر عهده دانشگاه‌ها و نهادهای آموزشی است، اما متاسفانه، نظارت و کنترل مناسبی بر وسایل نقلیه ندارند. اتوبوس‌ها که در سرویس دانشگاه‌ها و اردوها استفاده می‌شوند، گاهی به دلیل نقص‌های ایمنی و عدم توجه به شرایط راننده، منجر به حوادثی می‌شوند که عواقب جبران‌ناپذیری دارند

اتوبوس دانشجویان پیراپزشکی سرخه، در همان جاده آشنایی که هر روز طی می‌کردند، به مقصد مرگ شتافت. دو دانشجو، دو آینده‌ساز، پرپر شدند و ۱۲ نفر دیگر در میان درد و رنج، طعم تلخ این بی‌تدبیری را چشیدند.

خواب‌آلودگی راننده یا خواب غفلت مسئولان؟

رئیس کل دادگستری استان سمنان، در همان روزهای اولیه، "خواب‌آلودگی راننده" را علت اصلی حادثه اعلام کرد و از بازداشت و زندانی شدن وی خبر داد. اما آیا تنها راننده مقصر است؟ آیا مسئولانی که وظیفه نظارت بر کیفیت وسایل نقلیه و صلاحیت رانندگان را بر عهده دارند، از این مسئولیت مبرا هستند؟ بررسی‌های اولیه قضایی و انتظامی در جریان است، اما شواهد و گفته‌های شاهدان عینی، حکایت از آن دارد که ریشه‌های این فاجعه عمیق‌تر از خواب‌آلودگی یک راننده است. بی‌توجهی به اعتراضات مکرر دانشجویان، نبود نظارت کافی، و عدم رسیدگی به شکایات، همگی عواملی هستند که در وقوع این حادثه نقش داشته‌اند. استاندار سمنان، در واکنشی که شاید اندکی دیرهنگام بود، از عزل سه مسئول دانشگاه خبر داد. اما آیا این عزل‌ها، مرهمی بر داغ دل و زخم بازماندگان خواهد بود؟ آیا این اقدام، تضمینی برای عدم تکرار چنین حوادثی در آینده است؟

راه‌ها از نظر کمیت و کیفیت به شدت نیازمند توجه هستند

در همین‌باره سرهنگ سید هادی هاشمی، رئیس پلیس سابق راهنمایی رانندگی تهران بزرگ به «توسعه ایرانی» گفت: ما با مشکلات جدی در زیرساخت‌های حمل‌ونقل در کشور مواجه هستیم. راه‌ها از نظر کمیت و کیفیت به شدت نیازمند توجه و بهبود هستند. از یک سو، تعداد راه‌ها کافی نیست و از سوی دیگر، ساختار هندسی و ایمنی آن‌ها با چالش‌های فراوانی روبروست. این مشکلات به صورت مستمر وجود دارند و متاسفانه، طی دو یا سه دهه گذشته تدبیر خاصی برای حل آن‌ها اتخاذ نشده است البته اقداماتی صورت گرفته است اما کافی نیست.

وی ادامه داد: در بخش وسیله نقلیه، اتوبوسی که دانشجویان را حمل می‌کرد، راننده این اتوبوس به خوبی می‌داند که وضعیت ایمنی وسیله نقلیه‌اش چگونه است. او باید به عواملی مانند ترمز، فرمان‌پذیری و سایر جنبه‌های ایمنی توجه کند. متاسفانه، عامل اصلی حوادث این چنینی، عدم احساس مسئولیت از سوی راننده و موسسه‌ای است که او برای آن کار می‌کند. این بی‌توجهی به ایمنی و سلامت دانشجویان، در نهایت به حوادثی منجر می‌شود که می‌توانستند قابل پیشگیری باشند.

به نظر می‌رسد برخی رانندگان خطر را احساس نمی‌کنند

این کارشناس راهنمایی و رانندگی گفت: برخی رانندگان این نوع وسایل نقلیه در کل نسبت به عواقب بدناشی از حرکات رانندگی خود بی‌توجه هستند. آن‌ها به نظر می‌رسد که خطر را احساس نمی‌کنند و از این رو، حوادثی رخ می‌دهد که می‌توانست با احتیاط بیشتر جلوگیری شود. برای مثال، وقتی که شما برای خرید چند تخم‌مرغ به مغازه می‌روید، تمام تلاش خود را می‌کنید وقتی سوار خودرو می‌شوید آن‌ها نشکنند. اما در مورد جان انسان‌ها، به ویژه دانشجویان، احتیاط وجود ندارد. این بی‌مسئولیتی نه تنها از سوی راننده، بلکه از سوی سازمان‌ها و نهادهای مربوطه نیز مشهود است.

هاشمی تصریح کرد: متاسفانه، نظارت و کنترل مناسبی بر وسایل نقلیه ندارند. اتوبوس‌ها که در سرویس دانشگاه‌ها و اردوها استفاده می‌شوند، گاهی اوقات نقص‌های ایمنی و عدم توجه به شرایط راننده، منجر به حوادثی می‌شوند که عواقب جبران‌ناپذیری دارند. سرهنگ هاشمی درباره این که نظارت بر این موضوع باید از سوی چه دستگاه‌ها و نهادهایی باشد و آیا پلیس هم در این امر نقش دارد، گفت: پلیس مسئول کنترل و نظارت عبور و مرور است به نظر می‌رسد که نظارت بر این موضوع بیشتر بر عهده خود دانشگاه‌ها و نهادهای مربوطه باشد. بر اساس قانون دانشگاه‌ها باید از وسایل نقلیه استاندارد و رانندگان صلاحیت‌دار استفاده کنند تا ایمنی دانشجویان تضمین شود. این وضعیت نشان‌دهنده عدم احساس مسئولیت در سطح جامعه و دستگاه‌های مختلف است که نیازمند توجه و اقدام جدی است. دانشگاه ما که محل مرکز تولید فکر و دانش و زندگی بهتر است وقتی این قدر فاجعه بار است و توجهی به آن نمی‌شود نشان می‌دهد که اصلا عدم احساس مسئولیت در نزد اشخاص یک اپیدمی شده که گریبانگیر کشور شده است.

یک کارشناس راهنمایی و رانندگی: حوادثی که در دانشگاه‌ها رخ می‌دهد، نشان‌دهنده این است که ارزش‌ها در جای خود قرار ندارند. این موضوع نیازمند بازنگری جدی است. باید ارزش‌ها و مسئولیت‌ها دوباره مورد توجه قرار گیرند تا ایمنی و سلامت دانشجویان تضمین شود. در نهایت، این بی‌مسئولیتی و بی‌توجهی به ایمنی، نه تنها برای دانشگاه‌ها، بلکه برای کل جامعه یک تهدید جدی است

وی ادامه داد: در بحث نظارت بر ایمنی وسایل نقلیه، به وضوح مشخص است که مسئولیت اولیه بر عهده دانشگاه‌ها و نهادهای آموزشی است. اما سوال اینجاست که آیا پلیس و نیروهای گشتی قادر به کنترل حجم بالای تردد هستند؟ این موضوع به این معنا نیست که مسئولیت پلیس کاهش می‌یابد، بلکه باید به این نکته توجه کرد که دانشگاه‌ها نیز باید در این زمینه همکاری کنند.

این کارشناس پلیس راهنمایی و رانندگی گفت: بی‌توجهی به ایمنی وسایل نقلیه و عدم رعایت استانداردها نشان‌دهنده یک مشکل عمیق‌تر است. دانشگاه‌ها، مراکز اقتصادی و صنعتی باید مسئولیت خود را در این زمینه بپذیرند. اما رعایت نمی‌ود گویا هماهنگی شده است که امنیت عبور و مرور را از بین ببریم. اگر مسئولان و مدیران دانشگاهی از اتوبوس معیوب استفاده می‌کنند، به اعتقاد من آنجا دانشگاه نیست یک جنگل است. شرم‌آور است که یک دانشگاه اینچنین باشد. به نظر می‌رسد که این بی‌مسئولیتی به یک فرهنگ تبدیل شده و هیچ کس به وجدان خود پاسخگو نیست.

ارزش‌ها در جای خود قرار ندارند

هاشمی تصریح کرد: حوادثی که در دانشگاه‌ها رخ می‌دهد، نشان‌دهنده این است که ارزش‌ها در جای خود قرار ندارند. این موضوع نیازمند بازنگری جدی است. باید ارزش‌ها و مسئولیت‌ها دوباره مورد توجه قرار گیرند تا ایمنی و سلامت دانشجویان تضمین شود. در نهایت، این بی‌مسئولیتی و بی‌توجهی به ایمنی، نه تنها برای دانشگاه‌ها، بلکه برای کل جامعه یک تهدید جدی است.

گزارش

حاکمیت «پذیرش و مدیریت» را برمی‌گزیند یا «انکار و مقابله» را؟

شیب تند تغییرات اجتماعی؛ تلاش مردمی برای تسخیر فضاهای نیمه‌عمومی

انسان‌شناس و استاد مؤسسه مطالعات فرهنگی و اجتماعی معتقد است: امروز شهروندان در تلاش هستند که فضاهای مدنی یا فضای سوم میانجی را تصرف کنند تا بتوانند سبک‌های زندگی متکثرشان را در این فضاها بروز دهند.

به گزارش ایلنا، «تحول اجتماعی در ایران» حقیقتی انکارناپذیر که بخشی از ساختار مدیریت کشور پذیرای آن نیست. بخش قابل توجهی از جامعه به گونه‌ای دیگر فکر و عمل می‌کند و در این مسیر انواع برخوردهای قهری هم شاید به جان می‌خرد. گویی مردم به راه خودمی روند و این بخش از بدنه حکمروایی به راه خود.

رفتارهای مردم ظاهرا یک پیام مهم دارد یعنی مطالبه برای عادی‌سازی هر آنچه در جهان عادی تلقی می‌شود در جامعه ایرانی، هر آنچه که باعث ایجاد ضرر و زیان به حقوق دیگری نمی‌شود. شاهدی بر این ادعا هم رخدادهایی ست که بارها توسط مردم عادی در فضای عمومی برگزار شده است، رخدادهایی که عموما با برخوردهای قهری مواجه و خاموش می‌شوند، اما از گوشه‌ای دیگر سر بر می‌آورند. یک چرخه پرتکرار که ریشه در همان تغییر و تحول در مطالبات و مقتضیات جامعه ایرانی دارد.

متخصصان امامی گویند راه برخورد با این تحولات نه مقابله است و نه نادیده گرفتن. آن‌هامی گویند اگر تغییرات و هنجارهای جدید اجازه بروز و ظهور در جامعه را داشته باشند، خود جامعه برای مراقبت از خود، آن‌ها را کنترل و تنظیم می‌کند و اجازه هنجارشکنی نمی‌دهد.

وقوع این تحولات عمیق در جامعه که هر روز هم پر شتاب‌تر از روز قبل می‌شود، نگاه‌ها را متوجه ساختار حکمروایی می‌کند: در مواجهه با این تحولات، در پیش گرفتن کدام مسیر از سوی مسئولان و سیاست‌گذاران کشور به مصلحت جامعه است، «پذیرش و مدیریت» یا «انکار و مقابله»؟

جبار رحمانی انسان‌شناس و استاد مؤسسه مطالعات فرهنگی و اجتماعی در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا توضیح می‌دهد که در گذشته زندگی خصوصی و زندگی عمومی در جامعه منفک از یکدیگر بوده است و وقتی انسان‌ها از اندرونی‌ها بیرون می‌آمدند، زندگی عمومی طبق قواعد و هنجارهای رسمی پیش می‌رفت، اما در یک دهه اخیر و به صورت ویژه در سه چهار سال اخیر افراد تلاش می‌کنند، سبک زندگی شخصی‌شان را خیلی صادقانه در فضاهای عمومی هم ابراز کنند. منظور از فضای عمومی لزوماً فضاهایی مانند خیابان نیست، بلکه فضاهایی است که می‌توان از آن‌ها به عنوان «فضای سوم» یاد کرد: این فضاها نه خصوصی‌اند، نه کاملاً تحت سیطره فضاهای رسمی مانند کافی‌شاپ، پارک، جشنواره‌ها و... در واقع فضای سوم یعنی اماکنی که افراد با یک مراوده‌ای انسانی‌تر و غیررسمی‌تر اما در یک جمع بزرگ‌تر حضور دارند.

به گفته او در حال حاضر تغییرات محسوس جامعه در این فضاهای سوم رخ داده است: هنوز در فضای اداری و رسمی هنجارهای رسمی رعایت می‌شود. پیامی که جامعه ایرانی می‌دهد اما مهم است، محتوای پیام آن است که «می‌خواهم آنگونه که واقعا هستم در فضاهای عمومی یا فضای مدنی حضور داشته باشم، نمی‌خواهم دیگر آن نقابی که فرهنگ رسمی به من می‌گوید از لزوماً در فضاهای مدنی هم داشته باشم.»

نقطه منازعه مشخص است: در گذشته فضای خصوصی برای افراد بود، اما فضای مدنی، فضای عمومی و فضای رسمی متعلق به فرهنگ رسمی بود. امروز شهروندان در تلاش هستند که فضاهای مدنی یا فضای سوم میانجی را هم تصرف کنند تا بتوانند سبک‌های زندگی متکثرشان در این فضاها بروز دهند. اما فرهنگ رسمی نمی‌خواهد این عرصه را واگذار کند: اگرچه فضاهایی مانند کافه، پاساژ، پارک و... لزوما رسمی نیستند، اما به لحاظ موقعیت مکانی در مکان‌های عمومی قرار دارند. از آنجایی که فرهنگ رسمی تمایلی ندارد که این فضاها را هم به سبک زندگی‌های متکثر واگذار کند، وارد رقابت برای بازپس‌گیری این فضاها می‌شود، در نتیجه ممکن است به برخوردهای قهری دست بزند.

این استاد انسان‌شناسی معتقد است که کیفیت زندگی افراد را حضور در فضای رسمی تعیین نمی‌کند، بلکه شیوه‌ها یا الگوهایی که در فضای خصوصی خود به آن‌ها پایبند هستند، این کیفیت را تعیین می‌کند.

به گفته رحمانی هر قدر به افراد اجازه دهیم که در قالب فرصت‌هایی که فضای سوم در اختیارمان می‌گذارد بتوانند در فضاهای مدنی و عمومی شبیه خودشان باشند، بهتر است: حتی اگر حدی از ناهنجاری هم در این بین بروز یابد ایرادی ندارد، زیرا قاعدتا فضاهای عمومی و فضای سوم اجازه بروز یک هنجارشکنی مطلق را نمی‌دهد زیرا جامعه نمی‌خواهد هنجارشکنی مطلق کند. مساله این است که آنچه در زندگی‌های واقعی ما نرمال است حق بروز در فضاهای مدنی عمومی را هم دارد. بنابراین جامعه در بلندمدت وضعیت نرمال خود را تحمیل می‌کند، اما حواسش است که هنجارشکنی رخ ندهد و مکانیزم اجتماعی اجازه هنجارشکنی نمی‌دهد. جامعه مراقب خودش است.

وجود تصور کلیشه‌ای مبنی بر بروز ولنگاری و هرج و مرج ناشی از فهم نادرست از مکانیسم اجتماعی است، مکانیسمی که اجازه هنجارشکنی نمی‌دهد: البته دولت هم می‌تواند قوانینی بگذارد، قوانینی که بازنمای خواست عمومی جامعه باشند. اگر بگذارند جامعه آنگونه که واقعا هست زندگی کند، در بلند مدت باعث بهبود حال جامعه می‌شود، هرچند ممکن است به ایجاد شکاف، گسست و تعارض در جامعه هم منجر شود، ولی اگر به گونه‌ای عمل شود که جامعه حقیقت خود را پشت نقاب‌های مختلف پنهان کند، آن جامعه به انواع اختلال‌های روانی و اجتماعی مبتلا می‌شود؛ چنان که امروز هم به برخی از این اختلال‌ها دچار است.

او تاکید می‌کند که امروز هنجارها تغییر کرده‌اند، بروز این هنجارهای جدید در ملاء عام باعث تعدیل شدن آن‌ها می‌شود: تغییرات تنظیم می‌شوند و اگر تغییر رخ داده منفی است، جامعه خودش آن را اصلاح می‌کند. آیا سبک زندگی‌ها متفاوت مردم در فضای خصوصی باعث بروز بی‌اخلاقی شده است؟

این انسان‌شناس با طرح این سوال که نقطه ارجاع فرهنگ رسمی کجا است؟ ادامه می‌دهد: در فرهنگ رسمی، این نقطه ارجاع یک فرهنگ هنجاری ایده‌آل است که لزوما در همه وجوه خود منطبق با همه مقتضیات روز جامعه نیست و متعلق به دوران‌های گذشته است. در این حالت فضای سوم به مثابه آزمایشگاه جامعه عمل می‌کند یعنی جامعه در این فضا نوآوری‌ها و ابداعاتش را در قالب جشن‌ها و آئین‌ها عرضه کرده و محک می‌زند. کار جشن‌ها و آئین‌ها این است که به جامعه اجازه نوآوری می‌دهند و در نهایت نوآوری مطلوب را می‌پذیرد و نوآوری نامطلوب را پس می‌زند و خلاقیت را منطبق با معیارهای جامعه تنظیم می‌کند و به تعادل می‌رساند.

رحمانی این را هم می‌گوید که ساختار حکمروایی حاضر نیست فرهنگ را به مفهومی که در جامعه وجود دارد بپذیرد: این تعارض بنیادین است و تا اطلاع ثانوی محل تنازع و برخورد است. مرجع تعیین کننده فرهنگ، آن چیزی است که معیارهای جامعه می‌گوید. معیارهای جامعه هرگز غیراخلاقی نیست و ریشه در واقعیت دارد. نظام اخلاقی جامعه، حیات آن را تنظیم می‌کند. اگر نظام جامعه غیراخلاقی باشد، محکوم به نابودی است. بنابراین مساله بر سر دو نگاه به فرهنگ رسمی و فرهنگ واقعی است. ظاهرا فرهنگ رسمی ما قصد ندارد نسبت خود را با واقعیت مشخص کند.

تغییر در بنیان‌های جامعه

سید جواد میری استاد تمام جامعه‌شناسی در پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی است. او به تحولات رخ داده در جامعه ایرانی طی دهه اخیر اشاره می‌کند و بر رسی این تحولات را بر اساس یک چهارچوب نظری برای پی بردن به اینکه واقعا در جامعه ما ایرانی چه رخ داده است ضروری می‌داند: «شرایط نشان می‌دهد اتفاقاتی در بنیان‌های جامعه و ذهن و زبان مردم ایران در حال وقوع است، اما ساختار حکمروایی به دلیل چهارچوب نظری که اتخاذ کرده نمی‌تواند این تحولات را دقیق رصد و درونی کند تا از آن در راستای مدیریت جامعه استفاده کند.

امروز حتی جشن‌هایی که مردم برگزار می‌کنند نسبت به آنچه در دهه‌های ۵۰ و ۶۰ در ایران مرسوم بود تغییر کرده است: این تغییر چنان است که امروز در برخی از این جشن‌ها هیچ یک از المان‌ها، عناصر و مولفه‌هایی که مورد استفاده قرار می‌گیرد با گفتمان رسمی یا آنچه که ساختار حاکم تبلیغ می‌کند، نسبتی ندارد. جالب اینکه بسیاری از جوانانی که در این جشن‌ها حضور دارند یا چنین جشن‌هایی را برگزار می‌کنند، نه خارج از ایران را دیده‌اند و نه حتی دوران پیش از انقلاب را. این انتخاب‌ها نشان می‌دهد جامعه دچار تغییر و تحولاتی بنیادین شده است که برخی آن را منفی می‌دانند و برخی مثبت.

به گفته او تصمیم گیرندگان کشور دو راه پیش رو دارند: هم می‌توانند این تغییرات را مشاهده و درک کنند و برای مواجهه با آن راهکار مناسب اتخاذ کنند هم اینکه می‌توانند این تحولات را نفی کرده و با آن‌ها برخوردی سلبی داشته باشند. این استاد جامعه‌شناسی معتقد است که در سیاست‌گذاری‌های اجتماعی و فرهنگی ساختار مدیریت کشور، تعادل و توازنی وجود ندارد.

به باور میری رویکردهای مدیریت فرهنگی باید با ملاحظه تنوع و تکثر فرهنگی موجود در جامعه باشد: سیاست‌گذاری‌های اجتماعی و فرهنگی نباید با هر حرکت یا رویدادی که بانگاه مسئولان همخوانی ندارد، مقابله کند. این در حالی است که باید علت بروز پدیده‌ها ریشه‌یابی شود. مثلا باید به این سوالات پاسخ داده شود که مردم باید چگونه اوقات فراغت خود را سپری کنند؟ آیا اوقات فراغت همان چیزی است که مسئولان تعریف می‌کنند؟ ساختار نباید به سمت تجویز اوقات فراغت و سرگرمی مناسب مردم حرکت کند.

این جامعه‌شناس به فشارهای بین‌المللی وارده به دولت هم اشاره می‌کند: «با این وضعیت اگر مسئولان با تحولات اجتماعی جدید برخوردی سلبی و قهری داشته باشند باعث ایجاد تقابل در داخل هم می‌شود، مجموعه تقابل اجتماعی در داخل و فشارهای خارجی می‌تواند برای امنیت ملی و صلابت کشور خطرناک باشد. به نظر من راهکار این است که نگاه‌ها و نظرات عقلای قوم که دارای نظر، تفکر و اندیشه هستند به صورت واقع‌بینانه در سیاست‌گذاری‌های اجتماعی و فرهنگی لحاظ شود. حرکت به سوی این روش می‌تواند امید را برای آینده‌ای خوب بازآفرینی کند.

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۰۱۰۵۷۰۲۲۵۴۳ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شهریار تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای **ابراهیم اسکندری** فرزند محمد بشماره شناسنامه ۲۵۰۴ با کد ملی ۴۹۱۱۵۱۱۷۵۳ بصورت ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی به مساحت ۵۹۷/۳۴ مترمربع قسمتی از پلاک ۶۹/۳۹۲ واقع درشهرستان شهریار خریداری از مالک رسمی احمد علی افتخاری و سید رضا سید جمال علاقه بند محرز گردیده است لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دونوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود درصورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دوماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید،ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض،دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند .بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.م.الف:۱۲۹۵۸
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۷/۱۲ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۷/۲۷
رئیس ثبت اسناد واملاک شهریار

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۰۱۰۵۷۰۲۲۷۴۳ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شهریار تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای **سیدعلی موسوی فلاح آبادی** فرزند جلال بشماره شناسنامه ۵۷۴۰ با کد ملی ۰۰۴۲۶۶۴۱۵۲ بصورت اعیان ششدانگ یک قطعه باغ به مساحت ۱۲۰۶/۵۹ مترمربع قسمتی از پلاک ۱۳۲/۸۶ واقع درشهرستان شهریار خریداری از مالک رسمی آقای محمد احدی از ورثه احمد علی صابوناتی محرز گردیده است لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دونوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود درصورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دوماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید،ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض،دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند .بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. م.الف:۱۲۹۵۶
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۷/۱۲ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۷/۲۷
رئیس ثبت اسناد واملاک شهریار

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۰۱۰۵۷۰۱۳۴۴۸ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شهریار تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای **امامقلی رضاپور** فرزند رضا بشماره شناسنامه ۱۳ با کد ملی ۴۹۳۹۸۰۷۸۱۹ بصورت ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۱۵۲/۶۵ مترمربع قسمتی از پلاک ۵۱/۱۳۱ واقع درشهرستان شهریار خریداری از مالک رسمی خانم عذرا بادی محرز گردیده است لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دونوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود درصورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دوماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید،ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض،دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند .بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. م.الف:۱۳۰۳۷
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۷/۱۲ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱